

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 76.

Sjette Sessions anden Samling.

31te Møde.

Tirsdagen den 13de Februar.

(Forth.)

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde den ærede Taler; men det forekommer mig dog ikke, at hans Udtalelse stod i nogen egentlig directe Forbindelse med Loven i dens Heelhed, men havde, saavidt jeg forstod den, meest Hensyn til en fremtidig Organisationsplan af Armeen; jeg skulde derfor ønske, at denne Discussion ikke videre blev optaget.

S. M. Petersen: I Anledning af de Uttringer, der ere faldne under denne Sags tidligere Behandling, og i Henhold til, hvad der indeholdes i det foreliggende Lovforslags § 1, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa en Bestemmelse, som indeholdes i Armees organisationsplanen af 1842, som siger, at „de Mandskaber af Forstærkningens Fastmandsclasser, som et erholde deres militaire Uddannelse i Linien, fordi de, ved at have truffet Friløb, strax overføres i Fastmandsclassens Rulle, skulle erholde den fornødne Vaabenøvelse ved Linietropperne, og paa Bor nærmere allerhøieste Befaling møde med indtil 50 Mand pr. Bataillon, for i særtilte Crerceer-skoler at dannes i 70 Dage, hvorefter de hjemmitteres“. Dette har, saavidt mig bekendt, ikke hidtil været Tilfældet, og jeg skal tillade mig at henlede det ærede Thing's Opmærksomhed paa Conseqventsen af, at det ikke skeer, og navnlig de Herrers Opmærksomhed, som synes at stræbe hen til, at vi kun skulle øve et lille Antal, men øve det saa meget desto bedre. Følgen heraf saae vi ved Krigen's Udbrud i 1848. I de første Dage af April 1848 blev

der indkaldt en Deel af det ældre Mandskab fra Jylland og Fyen for at indtræde i Liniebataillonerne, efter at have ligget i flere Aar i fast Garnisonstjeneste; og efterat have naaet det Marstal, i hvilket de ifølge Armeepleanen egentlig burde have været overførte til Forstærkningen, nemlig det Mandskab, som havde lært i Aarene 1840, 39, og hvis jeg ikke feiler, ogsaa i 1838, som ialtsaa var 10 Aar gammelt i Tjenesten og, som sagt, ifølge Armeepleanen skulde have været overført i Forstærkningen. Imidlertid tog man dem alligevel og indrangerede dem i Liniebataillonerne, tildeels imellem tydf. Mandskab, og beholdt endogsaa nogle af dem i 1849, hvis jeg ikke feiler. Dette er Følgen af, at det unge Mandskab ikke lærer at bruge sine Vaaben. Naar her er bleven sagt, at man skulde have et mindre Antal for at faae dem saa meget bedre uddannede, saa er det vel muligt, at de kunne stille en smukkere Figur ved Bagtparaden, men til at være en dygtig Soldat i Felten, hvilket dog maa være Hovedsagen, antager jeg ikke, Soldaten faaer den fornødne Uddannelse og Øvelse, førend han kommer i den praktiske Felttjeneste; han kan ikke faae den ved Marscher til Charlottenlund, Buddinge og Gladsaxe, enten han saa ligger i Garnison 16 eller 20 Maaneder. Der er imidlertid ikke stillet noget Endringsforslag i denne Retning og der kan som Følge deraf ikke udrettes Noget, men jeg har dog ikke kunnet tilbageholde disse Betragtninger, for at vise det Ubillige og Mislige i, at det unge Mandskab ikke bliver øvet i Vaabenbrug. Nu vil man maaffee sige, at det er godt at have en Stamme for Armeen, som er bedre dannet end den øvrige Deel; men, naar Tjenden staaer for Døren, saa viser det sig, at den Flot dog var for